

Žijeme takto...

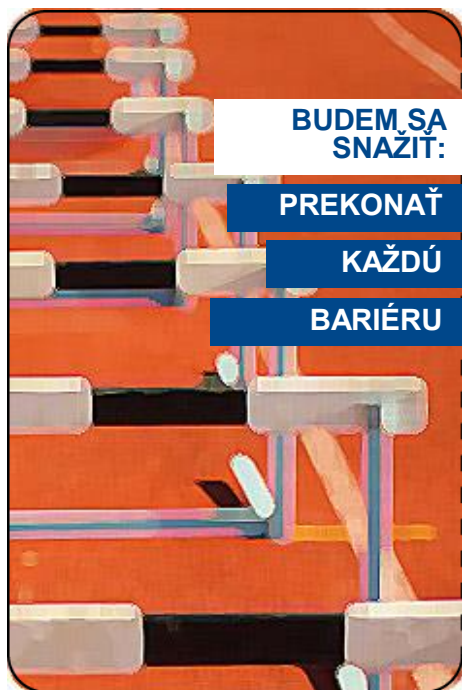
Jednoduché gesto

Giovanni (Brazília)

V mojej škole je v triedach viac ako 40 žiakov, a tak sa nie vždy všetci poznáme. Aby som viac miloval svojich spolužiakov, začal som s jednoduchým gestom: každý deň som pozdravil „dobré ráno“, ale nie tak, ako sa to niekedy robí kvôli dobrej výchove, ale aby druhí v tomto jednoduchom geste cítili, že ich mám rád.

Bolo to fantastické! Istý čas sa zdalo, že sa nič nezmenilo, ale postupne niekto – nevedel som ani jeho meno – mi povedal: “Giovanni, ani nevieš ako som rád, keď ťa počujem povedať dobré ráno, si jediná osoba, ktorá sa ku mne správa dobre”. A niekto druhý povedal: “Niekedy idem do školy len preto, aby som ťa počul povedať dobré ráno a môj deň sa stáva skutočne lepším.

Dnes poznám ľudí, ktorí sú so mnou v triede, oveľa lepšie a toto jednoduché gesto zmenilo nielen mňa, ale i život ostatných v škole.

SLOVO ŽIVOTA | 01

**Ježiš jej povedal:
„Daj sa mi napiť“ (Jn 4,7)**

Ježiš je na cestách. Unavený po putovaní si sadol blízko jednej studne. Požiadal samaritánsku ženu, aby sa mu dala napiť. Lenže jeho požiadavka vôbec nezodpovedala vtedajším zvykom: muž neoslovoval nejakú ženu priamo, zvlášť ak išlo o neznámu. Okrem toho medzi Židmi a Samaritánmi boli nezhody a náboženská zaujatosť.

Ježiš sa nedal ovplyvniť žiadnou z týchto prekážok a nadviazal rozhovor s neznámou ženou. Chcel preniknúť do jej srdca a požiadal ju: „Daj sa mi napiť!“

*Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov je medzinárodná iniciatíva kresťanských ekumenických modlitieb, ktorá prebieha každý rok od 18. do 25. januára.

Bariéry, ktoré nás rozdeľujú, môžu byť sociálneho, politického, či náboženského charakteru, alebo jednoducho dôsledkom rozličných kultúrnych zvykov, ktoré nevieme prijať.

Toto rozpútava konflikty medzi národmi alebo etnickými skupinami, no aj nepriateľstvo v našej štvrti.

Áké skupiny alebo osoby v našom meste zažívajú na vlastnej koži „globalizáciu ľahostajnosti“?
A v škole? Sú tam chlapani a dievčatá z iných krajín alebo niekto, kto je iný ako ja? Cíti sa tam niekto vylúčený? Cítim sa ja ďaleko od iných?

“Zastavím sa na chvíľu a zamyslím sa nad tým, s akými bariérami sa stretávam.”

Nemôžeme sa otvoriť podobne ako Ježiš a prijať druhého prekonajúc odlišnosti a predsudky?

V každom núdznom, osamotenom spolužiakovi v škole, cudzincovi, aj keď je nepriateľský, môžeme rozpoznať Ježiša, ako hovorí: „Žiznim“ a ktorý nás žiada: „Daj sa mi napiť!“.

Stačí podať pohár vody (môže to byť úsmev, alebo načúvanie...), hovorí evanjelium, a môžeme rozvinúť dialóg na obnovu bratstva.

“Poviem v spoločenstve o dosiahnutých cieľoch alebo o ťažkostiach.”